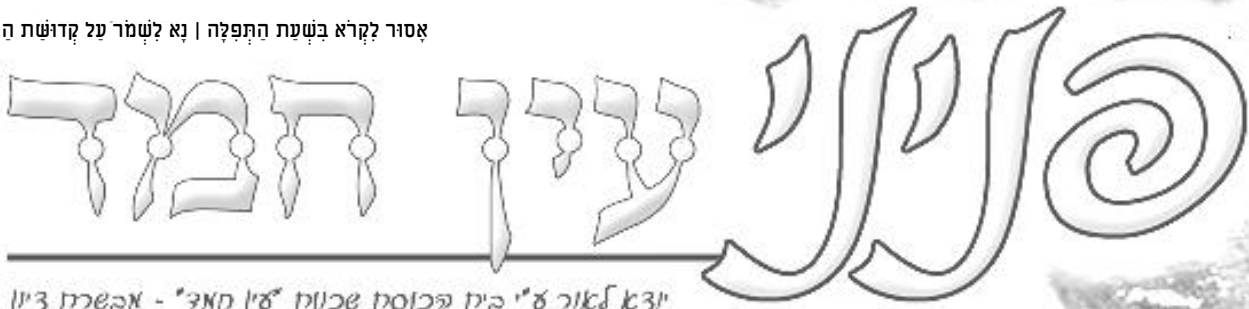

פְּרֻשֵׁת מְקַץ | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמְרֵי עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חא"ז - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת מְקַץ - חֲנֻכָּה

יהודים מעם ישראל ובפרט אנשים עשירים ומכובדים. ודווקא פשוטי העם נשארו באמונתם התמימה.

ובתקופת שפל זו גברה יד הַיְיָנִים על ישראל בגזירות קשות לעקור מעם ישראל את יסודות התורה בביטול מצוות שבת, חודש, מילה ויחוד ה'.

ובחסד ה' עלינו גברה ידם של החשמונאים בני מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, והראה להם הקב"ה את רחמיו המרובים בהתגלות פך השמן, ולשנה אחרת קבעו ימים אלו להלל והודאה.

ידוע שיש למספרים חשיבות, המספר שש הוא בעולם המעשה, המספר שבע הוא השלם, ואילו מספר שמונה הוא מעל הטבע וכליל השלמות.

ולכן תינוק מילתו לשמונה ימים, שהוא בצלם אלוקים. כך חג החנוכה נמשך שמונה ימים, לרמוז, שחיינו מעל הטבע.

ראו חכמים ברוח קודשם את תוקף הגלות המר והנמהר, ורצו לרמוז לנו, שחלילה לא נגיע למצב ייאוש, ולכן מניחים את הנר במקום נמוך, לומר לך, שגם במקום נמוך עם כל הקושי ניתן להאיר את החשיכה.

ובזה מראים שהקב"ה נמצא איתנו גם במעמד הנמוך, שנמצאים בו עכשיו. וכל יום מוסיפים והולכים בנרות, בשפל הגלות יש בנו אמונה, שניוושע ונעלה את אט שוב למעמדנו הקודם לחזות בנועם ה'.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

מובא בשולחן ערוך (סימן תרעא, ו): "מניחו למעלה משלושה טפחים, ומצווה להניחו למטה מעשרה טפחים, ואם הניחו למעלה מעשרה טפחים - יצא. אבל אם הניחו למעלה מעשרים אמה - לא יצא".

שונה היא מצוות הדלקת נרות חנוכה מכל המצוות המוכרות לנו, שכולה נועדה כלפי חוץ לעוברים ושבים ולא מיועדת שבני הבית יראו את הנרות הדולקים, ורק בשעת הברכה וההדלקה נמצאים בני הבית ליד הנרות.

וגם זה אינו הכרח כדי לצאת ידי חובה, אלא די בזה, שאחד מבני הבית הדליק ובזה יצאו ידי חובה כל המשפחה, על אף שלא שמעו את הברכות.

וצריך להבין, מדוע מקום ההנחה אמור להיות במקום נמוך עד מטר. בשלמא למטה משלושה (כ-24 ס"מ) אפשר להבין, כיוון שזהו ביזיון למצווה, כאילו מניחו על הקרקע. אבל מדוע לא יניח לכתחילה בגובה, שבזה יהיה אולי פרסום גדול יותר?

הזמן, שבו התחולל נס ההצלה של המכבים נגד היוונים, היה בזמן שפל נורא בעם ישראל, שבו קָיָם "מְהַרְסֵיָהּ וּמְחַרְבֵיָהּ" מִמֶּךָ יֵצְאוּ (ישעיהו מט, יז). וגדול היה הצער מהמתיוונים יותר מהיְיָנִים עצמם.

ובאותה תקופה התרחש אסון נוסף, שצדוק ובייתוס נפרדו מחכמי ישראל והקימו לעצמם דת חדשה, שכפרה בכל התורה שבעל פה, ומשכו אליהם הרבה

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי משפ' שטרית מאיר ישראל בן רחל ברכה-ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב קסירר אפרים וב"ב כולל ברסלב אילת י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט רותית בת סימי עמית בת טובה יפית שרה בת ג'ינה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יוסף בן רחמה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דריר בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה אורן בן אסתר דינה בת מזל יהודית אסתר פראל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורי אפרים בן שרה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רינת רחל בת עפרה יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קנסש בת דגטו ר' אליעזר בן עטיה יצחק בן חנון

16/12/2017		כ"ח כסליו תשע"ח	
פרשת מקץ			
הפטרה: "רוני ושמי" - זכריה ב'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ב
17:45	17:15	16:02	י"ב
17:41	17:11	16:19	ת"א
17:40	17:11	16:18	חגיגה
17:45	17:15	16:22	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	--	--

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָה – חֲנֻכָּה

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מה העניין בהדלקת נרות חנוכה? והאם נשים יכולות להדליק את הנרות במקום בעל הבית?

? אִשָּׁה :

! תְּשׁוּבָה :

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

בתקופת בית המקדש השני גזרו מלכי יוון גזרות על ישראל, ועמדו עליהם להשכיחם מצוות התורה, ולבטל אותם מדתם, ולא הניחום לעסוק בתורה ובמצוות, ונכנסו להיכל בבית המקדש ופרצו בו פרצות, והיה צר מאד לישראל מפניהם, עד שריחם עליהם ה' והצילם מידם. אז גברו עליהם בני החשמונאים הכוהנים הגדולים והרגום, והושיעו את ישראל מידם.

כאשר נכנסו החשמונאים להיכל במקדש ורצו להדליק את המנורה הטהורה, לא מצאו אלא פך אחד של שמן טהור, שיש בו כדי להדליק את המנורה יום אחד בלבד, ונעשה נס והדליקו ממנו שמונה ימים. אותו היום, שבו נמצא פך השמן, ביום כ"ה לחודש כסלו היה, ולכן תיקנו חכמים, שהיו באותו דור, לעשות שמונה ימים הללו ימי משתה ושמחה, ומדליקים בהם נרות כדי לפרסם את הנס.

הנשים חייבות בהדלקת נרות חנוכה, ואף על פי שמצוות שהזמן גרמא נשים פטורות- היות והן היו באותו הנס. (רמז לדבר ואמרה האישה **אמן-א-א**רבע כוסות בפסח, **מ-מ**קרא מגילה בפורים **נ-נ**רות חנוכה, שהנשים מחוייבות במצוות אלו, אע"פ שמדובר במצוות שהזמן גרמא מישום שהם היו באותו הנס). ולכן אם אינו יכול להדליק הנרות בביתו, כגון שצריך לצאת למקום רחוק, ראוי ונכון שימנה את אשתו, שתהיה שלוחתו להדליק את הנרות במקומו, ויוצא ידי חובה, אפילו אם אינו נמצא שם בשעת ההדלקה.

הַבְּטָה בְּנֵרוֹת

על הרפואות המושפעות מראיית הנרות הובא ב"בינת ישראל": שמעתי מדודי זקני הקדוש מטשארטקוב זי"ע, בשם הרב הקדוש מאפטא זי"ע, שפעם בא לפניו איש אחד שהיה ל"ע חולה במרה שחורה ר"ל ויעץ לו להסתכל בנרות הקדושים של חנוכה בשעה שדולקים וכן הלה כך עשה כדברי רבינו, וכשקם האיש למחרת משנתו, נהפך והיה לאיש אחר, בריא ושמח ויהי לאות.

סְגוּלַת בְּהַדְלַקַת נֵרוֹת חֲנֻכָּה

המקובל העצום האדמו"ר רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב זצ"ל (בעל ה'בני יששכר'), שבשכר נר חנוכה זוכה להינצל מדינה של גיהנם, שהרי ידוע מהמקובלים שגיהנם הוא בצפון העולם, והלא צד צפון הוא משמאל למזרח, ועל ידי ההדלקה בשמאל ניצל מאור ואש הגיהנם.

מַה הָעֵקֶר בְּעוֹלָם

עד כמה רבותינו ניצלו את זמנם עד תום בלימוד התורה הקדושה - זאת לא ניתן להעריך, שכן אין אדם שבמוקדם או במאוחר יתבקש לתת דין וחשבון על מעשיו בעולם בפני בית-דין של מעלה. להלן סיפור מופלא על הצדיק ר' יעקב ישראל קנייבסקי (הידוע כסטייפלר) זצ"ל בו ניתן ללמוד על מוטיב זה:

מסופר על אשה כשרה אחת, שנטלה על עצמה את המשימה להביא לסטייפלר לבית המדרש את מנת מאכלו. היא הייתה מניחה - ומרן היה נוטל ואוכל, מבלי לבזבז על עניין זה אפילו דקה אחת מזמנו העמוס. באחד הימים נכנס לבית המדרש הגאון רבי אברהם יפה'ן זצ"ל (חתנו של הגאון ר' יוסף יוזל הורביץ- ה'סבא מנובהרדוק' זצ"ל), והנה הוא מבחין, שמנת האוכל של ר' יעקב ישראל עודה עומדת על ספסל בית המדרש בשלמותה.

"מדוע לא אכל היום הרב?" תהה. השיב לו הסטייפלר: "דווקא כן אכלתי, ואף שבעתי וברכתי המזון". אך הלה תמה: "הלא המנה נמצאת כאן, על הספסל!" השתומם הצדיק לשמע הדברים, ולאחר שנבדק העניין התברר, כי מתקרת בית המדרש נפלה חתיכת טיח, והסטייפלר אכל אותה תוך כדי הלימוד מבלי להרגיש בשינוי, ואפילו בירך עליה ברכת המזון, משום שבטוח היה, שאין זו אלא פת השחרית הקבועה שלו...

מְנוּיִים

לקבלת העלון חנם ב-Email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אלי:
PnineEH@gmail.com

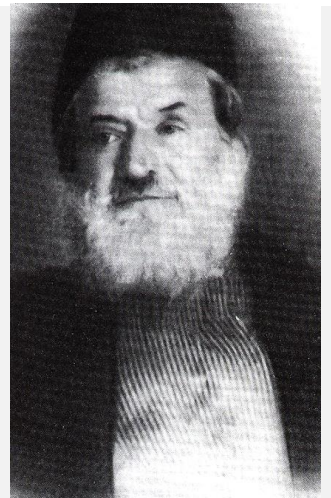
הַקְדָּשַׁת הָעֵלוֹן

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חֲזָרָה בַת־שׁוּבָה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לְשִׂאלוֹת בְּהִלְכָה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

המקובל הרב הגאון חיים שאול הכהן דוויק זצ"ל- השד"ה: נולד בחאלב (סוריה) ב-י"ד חשוון ה'תרי"ח (1857). מחכמי א"י ומגדולי מקובלי ירושלים. מנעוריו עסק בתורת הנסתר וכל שנותיו עסק בהפצת סודותיה ליחידי סגולה. מילדותו ניכרו בו כישרונות עצומים, שהתאחדו עם שקידתו המופלאה. לאחר שלמד בשקידה ש"ס ופוסקים החל מנעוריו ללמוד את תורת הנסתר. בשנת ה'תרמ"ז (1886), עוד בטרם מנו לו שלושים שנה, התמנה למרא דאתרא של חאלב. למרות שהיו בעירו תלמידי חכמים קשישים ממנו, הללו קיבלו את מרותו. בשנת ה'תר"ן (1890, כשהיה בן 32 שנים) עלה לארץ ישראל, והצטרף לישיבת "בית אל" ועם הזמן התמנה לראש הישיבה.

משאת נפשו הייתה להנחיל את תורת הח"ן לכלל ישראל כדי להביא את הגאולה השלמה לעם. הוא הלך והתפרסם לתהילה בתפוצות ישראל כגדול בתורת הנגלה והנסתר. כאשר נוסדה ישיבת "רחובות הנהר", בשנת ה'תרנ"ח (1898) בשכונת הבוכרים על ידי הגביר ר' ניסים נחום, בה למדו כ-60 חכמי קבלה והתפללו עפ"י כוונות הרש"ש, נקרא רבנו לעמוד בראשה ולהרביץ תורה לעדרים.

במשך כל ימות השנה עבר לפני התיבה בתפילות והיה עומד זמן רב ומתפלל עפ"י הכוונות ללא סידור בידו. בימים הנוראים, רבים מבני ירושלים נהגו להצטופף בבית הכנסת על מנת לזכות ולהתפלל עמו, **בחזרת הש"ץ, כאשר הגיע לברכת 'המחזיר שכינתו לציון' היה פורץ בבכי, ומדי יום מצאו את הקרקע, במקום שבו עמד, רטובה מדמעותיו.**

בשנות מלחמת העולם הראשונה חש בעיניו. מכיוון שרופאים כמעט שלא היו בנמצא, הפצירו בו בני ביתו ותלמידיו לצאת לחו"ל, כדי לקבל טיפול רפואי לעיניו החולות ולמנוע מהן עיוורון מוחלט. למרות הסכנה, שנשקפה לעיניו, סירב רבנו בכל תוקף לעזוב את הארץ. **הוא נותח בעיניו בארץ - אך הניתוח לא הצליח והוא התעוור בשתי עיניו!** כאשר התעורר מתרדמת הניתוח, ונדע לו, ששוב לא יראה אור יום אמר: **"הכול היה כדאי, ובלבד שלא לעזוב את ארצנו הקדושה אפילו לשעה אחת בלבד!"**

נפטר ב-ד' טבת ה'תרצ"ג (1933) בעיה"ק ירושלים. חי כ-75 שנים. ציונו בהר הזיתים בחלקת הספרדים (בשנת תש"ג-1942 עלו פורעים ערבים להר הזיתים, הרסו קברים, נתצו מצבות וחיללו את מקום הציונים של רבים מיקירי ירושלים. ביניהם חוללה גם מצבת קבורתו של הצידיק, לאחרונה נבנתה המצבה מחדש כאשר מקום הציון בקירוב למקום קבורתו).

אביו: ר' אליהו. **סבא (מצד אביו):** ר' שאול (אב"ד ארם-צובא בעל 'אמת מארץ'). **מרבתי:** ר' מרדכי עבאדי (מח"ס 'מעין מים'), ר' אליהו משען (מח"ס 'שפת אמת'). **מתלמידיו:** ר' יום טוב ידיד הלוי, ר' סלמאן אליהו (ממלא מקומו בראשות הישיבה), ר' יעקב חיים סופר (מח"ס 'כף החיים'), ר' ישעיהו אשר זעליג מרגליות, ר' עזרא הררי רפול, ר' נח גד וינטרוב, ר' סלמאן מוצפי. **מספריו:** **איפה שלמה** - על 'אוצרות חיים' למהרח"ו **ישר שלום** - ביאורים לדברי הרש"ש בספר 'נהר שלום' **יחידושים** לספר 'שפת אמת' **הגהות** לספר 'אור הלבנה' לרבי יעקב קצין **הגהות** לספר 'עלי נהר'.

באחד הימים בא אל הגאון הקדוש רבי חיים שאול דוויק זצ"ל יהודי, ובכה לפניו צרתו, וסיפר שהוא סוחר בבגדים ישנים וסחבות, וכל כספו ורכושו אינם עולים על עשר לירות, והיה סוחר עם ערבי אחד בתדירות, ובמרוצת הימים החל הערבי להלוות ממנו כסף, פעם אחרי פעם, עד שיום אחד נותר חסר כל, בלי פרוטה אחת. פנה הוא אל הגוי ואמר לו: "הב לי כספי!" והערבי הלך והביא לו תכשיט של אשתו כערבון. אולם, מאז חלפו עידן ועידנים והערבי איננו, ואין לו כסף לסחור, ומאיך, למכור את התכשיט הוא חושש. ועוד, שהתכשיט אינו בר ערך אפילו כדי מחצית החוב, ומה יעשה? אמר לו הגה"ק, שילך אל הכותל המערבי ויציע דבריו לפני ה', וכך עשה. הלך והתפלל.

למחרת, בא אליו פתאום הערבי ושאלו: "איה המשכון?". ענה לו: "בביתי, אבל אינני יכול ללכת כעת הביתה, בוא מחר עם הכסף ואשיב לך את התכשיט!". למחרת, שב הגוי ובידו סכום הכסף בשלימותו, וסיפר הערבי, שלפתע החלה אשתו לצעוק עליו שישב לה את התכשיט ואם לאו תהרגנו. אף שהוא עצמו לא היה חפץ לפדות את התכשיט, כי היה בעל ערך פעוט, ופשוט היה מוכרח להשיב את הכסף, וקיבל היהודי את הכסף לידיו. (הרה"ח ר' נח גד וינטרוב ז"ל- 'בישישים חכמה' ששמע מפי ר' חיים זאב מילשטיין)

בסוף ימיו כשהיה סג"י נהור, התאספו בחצות הלילה ללמוד בשיעורו, ראו את רגלו פצועה ונפוחה מאוד ומכוסה בדם רב - ומראו רע מאוד. כששאלוהו לפרש הדבר, סיפר להם שהיה לו פצע גדול מלא מוגלה ברגלו, וכאשר הזמינו רופא לבדוק את המצב, הלה הפנה את רבינו לבית-הרפואה לטיפול מיידי.

בהגיעו לשם, קבעו הרופאים שיש לפתוח את הפצע ולהוציא מתוכו את המוגלה. והיות שהטיפול עלול לגרום לכאבים קשים, רצו להרדיומו. אך הוא סירב לכך, כי לא רצה להסיח דעתו מדבקות בה' אפילו לרגע אחד. **ואמר להם, שיעשו הניתוח בלי הרדמה.** אמרו לו הרופאים, שהיות והכאבים הם בלתי נסבלים, יצטרכו לאחוז בו בגופו, שלא יתנועע באמצע הניתוח.

רבינו הסכים לכך והתנה, שלא תגע בו שום אישה. הרופאים צחקו בלבם לבקשתו, וכמה אחיות אחזו בגופו הקדוש. באמצע הניתוח כאשר התכווץ מכאב הטיפול, **הבחין לרגע כי נוגעות בגופו נשים, צעק צעקה גדולה ומרה, ובאמצע הניתוח קם ויצא החוצה ועשה דרכו לבית המדרש לשיעורו הקבוע בחצות הלילה.**

"את מבינה?", שאל אותה הרופא. "כן, אני מבינה" השיבה אחותי. "אני מבינה שהאבנים בכיס המרה היו נס אמיתי עבורי, וכאבי הבטן העזים היו החסד היותר גדול שהיה".

הרופא גם הסביר שבזכות העובדה שהמחלה נמצאת בשלביה המוקדמים- ניתן לנתח. במציאות שבה המחלה מתפשטת, אין אפשרות כבר לנתח וכיום לרפואה אין טיפול להציע.

הרופא עוד הדגיש ואמר כי הסיכויים לשרוד חמש שנים עם המחלה בדרך הטבע הם... אפס. ולכן אי אפשר לתאר ולשער את גודל הנס שבדבר.

באותה שבת אחותי הייתה אצלנו ובאמצע סעודת ליל שבת היא גילתה לנו מדוע הרופא ביקש שהיא תגיע למשרדו במידית ומה שהתרחש באותה שבוע.

היינו המומים. כמעט שלא יכלנו להוציא הגה מפינו. כזה חסד מה', כזה נס גלוי.

למחרת בסעודת היום סיפרתי מה שעלה במחשבותי בעת הלימוד. אומרים אנו ב'נשמת כל חי' - וְאֵלֹהֵינוּ מְלֹא שְׁפָרָה כַּיָּמִים. וְלִשְׁנוֹנֵנוּ רֶנָּה כְּהַמֹּן גְּלִיּוֹ. וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח כְּמִרְחָבֵי רְקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרִים. וְיַדֵּינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאֵילוֹת.

אין אֲנַחְנוּ מְסִפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וְלִבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ מְלֻכָנוּ. עַל אַחַת מְאֻלָּף אֶלְף אֲלֵפִים אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים. הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעֵשִׂית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ.

מלבד הפירוש הפשוט, שמזכירים את מספר הטובות שבורא העולם מרעיף עלינו, שאין להם סוף, עוד ניתן לפרש ביאור נוסף- שאין אנו מספיקים להודות על טובות כאלו שעושה עימנו מי שאמר והיה העולם, שהסיכויים הם אחד מריבי רבבות, ניסים כאלו שכמעט אין המוח יכול לסבול!

אחותי עברה ניתוח נוסף, הפעם ניתוח יותר מורכב אצל רופא יותר בכיר, בעשרת ימי תשובה. בימי חוה"מ סוכות חזרנו אל הרופא והוא אישר שב"ה הכל הוסר והיא נקייה מהמחלה. עדיין אנו עומדים תחת הרושם העצום של הנס הגלוי שראינו במו עינינו.

אחיה מסיים בבקשה: "אני מבקש מכל הקוראים שהתחזקו מסיפורי, שיתפללו בשביל אחותי על עוד נס, שבקרוב ממש תמצא 'תרצה בת חנה יעל' את זיווגה המתאים ותזכה לבנות בית נאמן בישראל. הלא ראינו שהקב"ה הוא כל יכול, למעלה מכל הסיכויים!!!

סיפור זה נשלח ע"י אחד מקוראינו והוא התרחש לאחרונה ויש בו כדי לאמת לנו עד כמה הקב"ה משגיח עלינו בכל פרט ופרט, ועד כמה עלינו להאמין שכל מה שעובר עלינו הוא רק לטובתנו ולתועלתנו, אפילו שנראה כצרה הכי גדולה. ולהלן הסיפור מפי בעל המעשה:

תחילת סיפור זה התרחש ביום שבת באמצע חודש אלול ה'תשע"ז. אחותי הגדולה הרגישה כאבים נוראים וחזקים בבטנה.

מיהרנו לגשת לאחד מהשכנים המתנדב בארגון 'הצלה' והוא ווידא שאין מדובר בדלקת תוספתן ולכן אמר שאין צורך להבהילה לבית-הרפואה בעיצומו של יום השבת ועניין זה סובל דיחוי.

כאבי הבטן לא חלפו כלל ועיקר ולכן במוצאי שבת לקחנו את אחותי לבית הרפואה. הרופאים שלחו אותה לבצע מספר בדיקות ובסיכומם של עניין אחד הרופאים ניגש אלינו וסיפר כי מצאו את מקור כאבי הבטן והם בשל אבנים הנמצאים בכיס המרה.

מאחר ולא מדובר בניתוח מציל חיים שחייבים לבצעו מיידית, נקבע מועד לביצוע הניתוח בעתיד והיא שוחררה לביתה. הרופא הזהיר אותה להתרחק מכל המאכלים שמכילים שמן ושומן.

כשבוע וחצי לאחר מכן עברה ניתוח לפרוסקופיה וחזרה לביתה באותה היום. ב"ה היא התאוששה מהרה ואף חזרה לעבודתה לאחר ימים בודדים.

חשבנו שלמרות שמדובר ב'חוויה' לא-נעימה אבל ב"ה היא מאחרינו. **אולם לבורא עולם היו תוכניות אחרות וכאן המתינה לנו 'הפתעה' גדולה.**

כשבוע לאחר הניתוח צלצל הרופא וביקש מאחותי שתיפגש עמו במשרדו. כשהגיעה אחותי לשם, סיפר הרופא שלאחר הניתוח הוא שלח את המרה לבדיקה שגרתית במעבדה, והפתולוג מצא שינויים בתאים המצביעים על התחלת ה'מחלה הארורה'.

ליתר דיוק, הקדמת המחלה. וגילוי המחלה בשלב מוקדם מאוד משנה את כל התמונה עבור החולה. ולמעשה **מדובר בהבדל בין מוות לחיים.**

כשיש גידול אצל הלב לב והמרה, הוא נקרא בשפה המקצועית של הרופאים בשם 'הרוצח השקט' וזאת בשל העובדה שאין רואים או מרגישים אותו. ועד שהסימפטומים מתגלים – המחלה כבר נמצאת בשלבים מתקדמים וכבר מאוחר מדי עבור אותו החולה.

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כהן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יפה בת רבקה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רחזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חביבה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעימה ע"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
סעדיה בת תופחה ע"ה
אביבה בת איירן ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל

הרב שבת בן אסתיא אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן יצחק ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
סלים בן פרחח ז"ל
מאיר בן נעמי ז"ל
זילפה בת רדה ע"ה
אביבה לושי ע"ה
כל נשמות עם ישראל

לע"נ
תנצב"ה